

imidlertid i meget stort Maal forebygges blot ved at paabyde ved Lov, at Tagene skulle binde paa med galvaniseret Jerntraad; det er min fulde Overbevisning. Jeg kan nævne et Exempel herpaa fra den allernyeste Tid. Det varovre paa Lolland, der udbrød Ildbrand i en Gaard, som forresten tilhørte min egen Familie, og i et Nu stod hele Gaarden, hvis 4 Længer alle vare straatækte, i lys Lue; men paa Grund af, at Straataget paa Stuehuset var bundet paa med Jerntraad, var det desuagtet muligt at redde hver eneste Stump af Indboet, og uagtet hele den øverste Del af Bygningen, Taget og Træværket, brændte rask, kunde Rebningsmandsfabet dog bevæge sig inde i Huset ugeneret og roligt, uden mindste Fare for, at Taget skulde skrude ned over dem. Det synes jeg, er et Bevis paa, at det vilde være et meget stort Gode, om det ved Lov kunde blive paabudt, at der skulde anvendes Jerntraad til at binde Taget med, og jeg vilde derfor meget anbefale den høitærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen og snarest forelægge et Lovforslag derom.

Winther: Jeg kan ikke Andet end være den ærede Forespørger taknemlig for, at han har bragt dette Spørgsmaal frem. Naar vi se de umaadelige Tab, der ere foraarfagede Landet ved de hyppige Ildbrande, især siden disse Strøgetændstikker kom i Brug, kan man alene af Hensyn dertil ønske, at der blev foretaget et almindeligt Skridt, hvorved det gjordes muligt at forebygge Massen af de Tab, der ellers finde Steb. Den Erfaring, jeg nu i omtrent 30 Aar har haft med Hensyn til de Mlemper, der ere tilfæde, bringer mig til at tro, at Foranstaltninger af den Art, som bleve nævnte af den ærede Forespørger, maa kunne forebygge en stor Del af Tabene. Naar man saa dernæst ser hen til baade Kreaturens Odelæggelse og ogsaa Menneskelivs Tab ved Ildbrande, forekommer det mig, at deri ligger en Berettigelse for Lovgivningsmagten til at skrude ind, selv om det skulde møde Uvillie. Naturligvis mener jeg ikke, at man skal paabyde saadanne Foranstaltninger, der vilde foraarfage uoverkommelige Udgifter for Befolkningen og navnlig for den fattigste Del af den; jeg mener kun Foranstaltninger, som at man blev tvungen til idetmindste over Hovedindgangene strax at foretage saadanne Forandringer ved Straataget, at det blev omvillet med galvaniseret Traad. Selv om det skulde vække nogen Uvillie, mener jeg, at det maa man ikke vige tilbage for, thi det er sammeitider saa, at Folk ere for kortsynede og ikke anse saadanne Udgifter for nødvendige, men sige som saa: Hvorfor skulde Ildbrand komme over os, nu have vi levet her i 20 Aar, og den er ikke kommen over os, det er derfor unødvendigt at træffe den Slags Foranstaltninger osv.; slike Raisonnements hører man undertiden. De mere indgribende

Foranstaltninger maatte naturligvis indskrænkes til saadanne Tilfælde, hvor der lægges nye Tag paa Huse, der ere straatækte, og Overdækningen sfer jo med visse Mellemrum, saa at Foranstaltningen altsaa vilde kunne gennemføres i en dog ikke uoverfskuelig Tid. Jeg vil altsaa kun sige dette, at jeg tror ikke, at den ærede Minister skulde vige tilbage for at komme med et Lovforslag, der tog Sagen nogenlunde lempelig; jeg tror, at han vilde efterhaanden erhverve sig Befolkningens Taknemmelighed derfor. — Jeg skal forøvrigt ikke videre opholde Sagen. Det forekommer mig, at den ærede Forespørger har saa vidtløftig og udtømmende godtgjort Nødvendigheden af, at der sfer Noget, at jeg kun kan slutte mig til hans udtalte Ønske om, at der fra Lovgivningsmagtens Side maatte blive foretaget Skridt i saa Henseende. Med Hensyn til et særligt Punkt, der blev omtalt af den ærede Forespørger, nemlig om Brugen af Petroleumslamper i Stalde, skal jeg dog bemærke, at det er ganske vist, at der her trænges til at blive gjort Noget, thi det er ikke saa Ildbrande, der i den senere Tid bevislig have deres Oprindelse derfra, og der er naturligvis ogsaa mange Tilfælde, hvor Ildbrande have haft den Oprindelse, uden at man veed det eller kan bevise det. Det forekommer mig derfor høist ønskeligt, om et eventuelt Lovforslag maatte tage dette Forhold med i Betragtning. Til disse Par Ord skal jeg indstranke mig, idet jeg slutter mig til den Opfordring til Ministeren, der er fremkommen fra anden Side.

D. Christensen: Jeg kan ikke Andet end udtale min Forpølse over, at denne Forespørgsel er bleven stillet, da det efter min Formening er aldeles nødvendigt, at der sfer Noget i den omhandlede Mening. Det er jo Gud sse Lov saa, at den Frygt, der var paa Landet i gamle Dage for Lyve og Røvere, er sporløst forsvunden, hvorfor man ogsaa ser Jernstængerne for Binduerne o. s. v. forvinde; men hvad Faren for Ildløs angaar, da er den Noget, der ikke forsvinder, og Ildløs anretter kun altfor ofte Ulykker. Jeg kan derfor ikke Andet end beklage, at, hvad der fra Regjeringens Side er gjort for at faae Straatagene bundne med Jerntraad, har været næsten uden Virkninger. En anden Ting, der er bleven berørt, idet man har paapeget dels dets Brugbarhed, men ogsaa dets Kostbarhed, er Ildgittere. Jeg skal her sige, at det længe har staaet klart for mig, at saadanne Gittere er noget af det Vigtigste. Jeg har for ca. 25 Aar siden undersøgt det Forhold; thi saaledes som det er hjemme paa Landet, specielt hvor jeg bor, hvor Udgangen i Reglen er paa Siden af Stuelængen, er man ulige uheldigere stillet end i tidligere Dages Bygninger, hvor Udgangen var i Gavlen. Dette førte til, at jeg foretog mig en Reise